

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 288/2025-62

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetího a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. B1-6T/52/2022 takto

rozhodol:

1. Postupom Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. B1-6T/52/2022 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadostučinenie **500 eur**, ktoré **je** Mestský súd Bratislava I **povinný** zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Mestský súd Bratislava I **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia **949,17 eur** a zaplatiť ich na účet jeho právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 7. februára 2025 (doplnenou podaniami doručенými ústavnému súdu 10. marca 2025, 4. apríla 2025 a 9. mája 2025) domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv zaručených čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 11 ods. 1, čl. 36 ods. 1 a 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práv zaručených čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 17 ods. 1 a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom orgánov činných v trestnom konaní a mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B1-6T/52/2022 (predtým Okresným súdom Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 6T/52/2022). Sťažovateľ ústavnému súdu zároveň navrhuje formulovať príkaz adresovaný mestskému súdu konať v jeho trestnej veci bez zbytočných prietáhov a priznať mu primerané finančné zadost'učinenie v špecifikovanej výške a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je v postavení poškodeného účastníkom trestného konania vedeného v štádiu súdneho konania pred mestským súdom pod sp. zn. B1-6T/52/2022. Trestné konanie začalo 20. marca 2012 na základe trestného oznámenia sťažovateľa, uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané 20. mája 2014 a obžaloba bola podaná 19. októbra 2022.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ predkladá podrobnú argumentáciu zahŕňajúcu aj chronologický popis priebehu trestného konania, ktorej podstata spočíva v tvrdení, že v označenom konaní došlo a dochádza k zbytočným prietáhom zo strany orgánov činných v trestnom konaní v štádiu prípravného konania, ako aj mestského súdu konajúceho v rámci súdnej etapy konania.

4. Sťažovateľ dôvodí, že je doterajšia doba vedeného trestného konania predstavujúca od začatia trestného stíhania dĺžku viac ako dvanásť rokov neprimeraná, kde prietahy v konaní nie sú podľa jeho vyjadrenia spôsobené zložitou vecou, ale výlučne nesústredeným, neefektívnym a nevhodným postupom označených orgánov verejnej moci.

5. Sťažovateľ dôvodí, že k zbytočnému predĺženiu konania nijako neprispel, keďže sa riadne zúčastňoval procesných úkonov. V postupe všetkých označených orgánov verejnej moci vidí porušenie svojich označených práv.

III.

Vyjadrenie mestského súdu

6. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 288/2025-46 z 28. mája 2025 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie v časti týkajúcej sa namietaného konania mestského súdu a vo zvyšnej časti ústavnú sťažnosť odmietol. Následne 11. júna 2025 vyzval predsedu mestského súdu na vyjadrenie sa k vecnej stránke ústavnej sťažnosti a k ďalším súvisiacim špecifikovaným okolnostiam.

7. Na výzvu ústavného súdu predseda mestského súdu reagoval podaním sp. zn. 1SprV/92/2025 z 19. júna 2025, v ktorom predložil chronologický prehľad vykonaných úkonov, konštatoval a špecifikoval prietahy spôsobené v namietanom konaní konajúcimi súdmi a poukázal na personálnu a materiálnu poddimenzovanosť mestského súdu a nepriaznivý zdravotný stav

predchádzajúceho zákonného sudcu. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhol ústavnému súdu zväziť priznanie požadovaného finančného zadosťučinenia.

8. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde vec prejednal a rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania, keďže na základe obsahu podaní a súvisiaceho spisového materiálu dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

9. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v zmysle ustálenej judikatúry, ústavný súd zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa. Podľa uvedených kritérií posudzoval aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

10. Vo vzťahu k predmetu namietaného konania, ktoré sa týka vyšetrovania skutku kvalifikovaného ako trestný čin podvodu, ústavný súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu konštatuje, že ho nemožno kvalifikovať ako právne zložitý, keďže nejde o vyšetrovanie trestnej činnosti komplikovanejšieho charakteru, ktoré by bolo spojené s náročnejšími interpretačnými problémami pri aplikácii relevantnej právnej úpravy. Rovnako ústavný súd nezistil ani skutkovú zložitost' posudzovanej veci, keďže nejde o vec, kde by bolo potrebné vykonávať na hlavnom pojednávaní rozsiahlejšie dokazovanie, či už vypočúvaním značného počtu svedkov, znalcov alebo realizáciou iných úkonov, s ktorými by bola spojená väčšia časová náročnosť pojednávania veci. V kontexte otázky predmetu konania ústavný súd poukazuje na to, že síce konania v trestných veciach štandardná rozhodovacia činnost' ústavného súdu reflektujúca na judikatúru ESLP zaraďuje medzi privilegované konania, ktoré majú byť vedené s osobitnou rýchlosťou (napr. II. ÚS 287/2019, II. ÚS 93/2022), platí to však voči osobe obvineného (obžalovaného), u ktorého býva dopad vedeného trestného konania do jeho osobnej sféry mimoriadne intenzívny. V okolnostiach posudzovanej trestnej veci (majetkový trestný čin) však takúto intenzitu u sťažovateľa ako poškodenej osoby nie je možné identifikovať.

11. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa, ústavný súd po preskúmaní spisového materiálu týkajúceho sa namietaného konania nezistil okolnosti, ktoré by mali negatívny vplyv na plynulosť postupu konania a ktoré by boli zároveň pričítateľné na vrub sťažovateľovi ako účastníka konania.

12. Ústavný súd sa napokon zaoberal aj hodnotením postupu mestského súdu (a jeho právneho predchodcu okresného súdu) v namietanom konaní, kde po preskúmaní jeho priebehu dospel k čiastkovým záverom, že v postupe konajúcich súdov boli zistené obdobia ničím neodôvodnenej pasivity, ktoré negatívnym spôsobom ovplyvnili plynulosť namietaného konania. Pasivita rozsiahleho charakteru (viac ako jeden rok), keď nebol v namietanom konaní uskutočnený žiaden úkon, bola zistená hneď v počiatočnom období konania od podania obžaloby (19. októbra 2022) do 23. apríla 2024, keď zaslal mestský súd účastníkom konania výzvu k predloženiu návrhov na doplnenie dokazovania. Ďalším obdobím nečinnosti mestského súdu je poznačený úsek konania od 6. mája 2024, keď bol mestskému súdu doručený návrh na doplnenie dokazovania, do marca

2025, keď určil mestský súd termín hlavné pojednávanie na 29. máj 2025. V tomto úseku ústavný súd kvantifikoval nečinnosť mestského súdu rozsahom približne deviatich mesiacov.

13. Na margo obhajoby mestského súdu o nedostatočnosti jeho personálnych a materiálnych kapacít ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej v súlade s medzinárodným štandardom uplatňovania dohovoru platí, že personálne a iné komplikácie justičného systému nezbavujú štát zodpovednosti za zbytočné prietahy v súdnom konaní (III. ÚS 17/02). Námietka takýchto komplikácií nemá povahu okolnosti, ktorá by vylučovala alebo znižovala zodpovednosť súdu za včasné rozhodnutie vo veci občana.

14. Vychádzajúc z uvedeného, dospel ústavný súd k záveru, že doterajšia dĺžka namietaného konania je neprimeraná. Špecifikovanou pasivitou konajúcich súdov došlo k narušeniu plynulosti konania a zbytočným prietahom, preto ústavný súd konštatuje, že v namietanom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a tiež jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 od. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu). Pokiaľ ide o sťažovateľom formulovanú námietku porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny v namietanom konaní, ústavný súd konštatuje, že zistené zbytočné prietahy v postupe mestského súdu a jeho právneho predchodcu pri prejednávaní trestnej veci sťažovateľa nemali takú fatálnu podobu, ktorá by umožnila konštatovať zásah do označeného základného práva sťažovateľa. V tejto časti preto ústavný súd ústavnej sťažnosti sťažovateľa nevyhoviel (bod 4 výroku nálezu). Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti namietal aj porušenie základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a tiež práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu. Tejto časti ústavnej sťažnosti ústavný súd takisto nevyhoviel (bod 4 výroku nálezu), pričom určujúce je to, že dosiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté o tom, či nárok na náhradu škody voči obžalovanému sťažovateľovi ako poškodenému svedčí alebo nie, pričom z rozsudku mestského súdu zo 17. júla 2025, ktorý bol napadnutý odvolaním prokurátora a aj sťažovateľa, vyplýva práve opak.

V.

Príkaz konať vo veci a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

15. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Keďže v čase rozhodovania ústavného súdu bola vec sťažovateľa pred mestským súdom meritórne ukončená vydaním oslobodzujúceho rozsudku zo 17. júla 2025 (napadnutého odvolaním prokurátora), ústavný súd neformuloval príkaz zaväzujúci mestský súd konať vo veci sťažovateľa bez zbytočných prietahov. Nad rámec toho poznamenáva, že v prípade zrušenia dotknutého rozsudku a vrátenia veci mestskému na ďalšie konanie vyplýva pre všeobecný súd povinnosť konať bez zbytočných prietahov priamo z obsahu čl. 48 ods. 2 ústavy.

16. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie,

môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 135 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva alebo slobody, je povinný sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Ak ten, komu bolo uložené zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, v tejto lehote priznané finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nezaplatí, v zmysle odseku 2 citovaného ustanovenia sa zvyšuje finančné zadosťučinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplatenia.

17. Pri rozhodovaní o otázke priznania primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. V okolnostiach veci sťažovateľa považoval za primerané priznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie 500 eur (bod 2 výroku nálezu).

VI. Trovy konania

18. Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal priznať aj náhradu trov konania pred ústavným súdom. Ústavný súd v zmysle § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodol o náhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním v konaní pred ústavným súdom, a priznal mu náhradu v sume 949,17 eur. Ústavným súdom priznaná suma náhrady trov konania pozostáva z odmeny za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti) podľa § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) pri tarifnej odmene za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2025 v sume 371 eur (§ 11 ods. 3 vyhlášky) a režijnom paušále ku každému z nich po 14,84 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky), zohľadňujúc skutočnosť, že je právny zástupca sťažovateľa platcom DPH (bod 3 výroku nálezu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu